

Prokimen na liturgii

Spravedlivý veseliti se bude v Hospodinu, I naději svoji skládá na Něho.

Verš: Zasazení v domě Hospodinově, v nádvořích Boha našeho rozkvetou. [Ž 91/92,14]

Čtení

2. Tim 1,3 a 8–13.

Jan 15,1–6 a 8–11 (nebo Mat 16,24–27 nebo Mat 10,24–32)

Alleluja

Verš 1.: Kněží tvoji oblekou se ve spravedlnost, svatí tvoji budou radovat.

Verš 2.: Spravedlivý jako palma rozkvetete, vyrostete jako cedr libánský. [Ž 91/92,13]

Ke svatému přijímání

V památku věčnou vejde spravedlivý, pověsti špatné nemusí se bát.

Poznámka

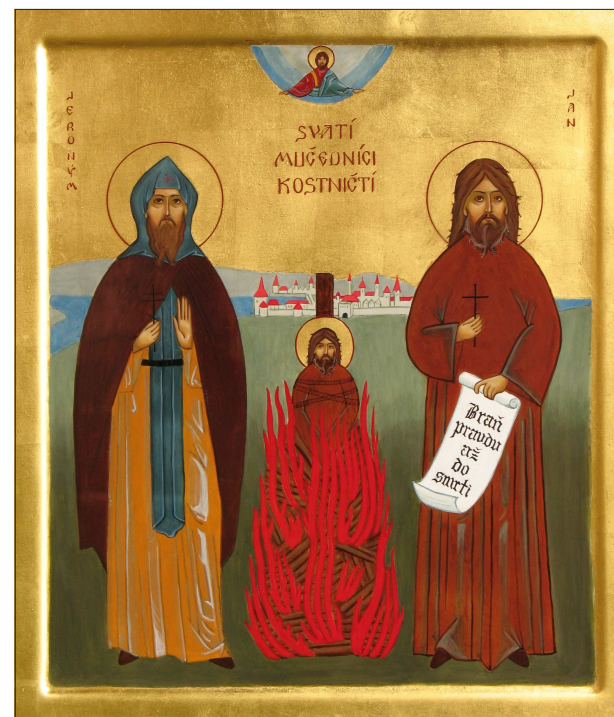
Společný svátek svatých Jana a Jeronýma je dle církevního kalendáře 6. července (obč. 19. července), což je datum upálení mistra Jana Husa. Pro tento den je koncipována tato služba oběma svatým. • Sv. Jeroným Pražský má pak ještě dva své menší svátky (v den svého upálení: dle pevného církevního kalendáře 30. května / obč. 12. června / a dle pohyblivého kalendáře v sobotu po Nanebevstoupení). • V tyto dny je možno do denní služby začlenit jeho stichiry, které jsou zde uvedené, podle tohoto pořádku: do stichir na „Hospodine, k tobě volám“ zařadit tři stichiry Jeronýmovy – dvě závěrečné stichiry ze zde uvedených stichir na „Hospodine, k tobě volám“, a k nim jako třetí vzít čtvrtou litijní stichiru z této služby. Na „Sláva“ po těchto stichirách použít poslední zde uvedenou stichiru na stichovně. Pokud má denní služba v mineji svou vlastní Slávu po stichirách na „Hospodine, k tobě volám“, pak je možno použít onu poslední stichiru Jeronýmovu na „Sláva“ po stichirách na stichovně nebo místo poslední ze stichir na stichovně. • Notace v příloze dle melodií tzv. Gorazdova sborníku.

Tato služba vychází z návrhu archim. Sávy (Nerudy), který byl jazykově upraven a doplněn (rozšířen) dle dobových kronik a letopisů.

V Jihlavě, červen 2010 (v. 0.52)

Služba

svatým mučedníkům Janu Husovi a Jeronýmu Pražskému

Ke dni 6. července

(Návrh služby večerní a liturgie)

Na velké večerní

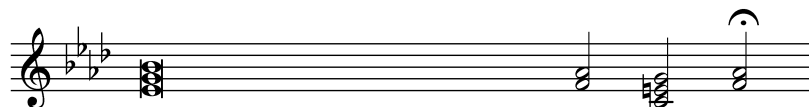
Stichiry na „Hospodine, k tobě volám“ (na 6)

Hlas 1.

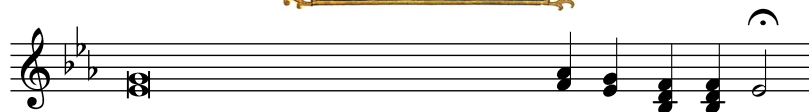
Když temné plameny zhoubných vášní, herezí a kořistnictví spalovaly českou zemi, tenkrát jsi, Jene, kazatelí betlémský, vzplanul oslnivým žářem blahodati Duchu Svatého. Káral jsi nemravnost zkažené církve, hlásal návrat k ryzí víře otců našich. Za to jsi musel snášet útoky, ztrátu postavení a pronásledování, nepravdivá obvinění, nehostinné vyhnanství, kruté žalářování, výslechy, bolesti v kobce, hrozná muka v plameni hranice, kterou ti uchystali v Kostnici soudcové nespravedliví na koncilu bezectném. Byv pokřtěn krvavým křtem mučednictví, nyní v Boží blízkosti prožíváš věčnou blaženost a raduješ se s anděly.

Slyšev slova žalmu: „Hospodine, ukaž mi cestu svou, a budu žítí podle pravdy tvé,“ již za svého života hořel jsi horlivostí po pravdě, čisté církvi a původním křesťanství, Jene, vůdce Čechů, svědku a mučedníku Kristův. Napodobil jsi Pána Ježíše vyhánějícího kupčící mamonáře z Božího chrámu k naplnění slova Písma: „Horlivost k tvému domu mne strávila.“ Tak i bič tvých slov vyháněl z církve nemravnosti, nová učení, svatokupectví a lidské výmysly. Zažehnul jsi mnohá srdce plamenem touhy po čistotě a pravdě, rozdmýchej tento oheň i v srdcích našich. [Ž 86,11] [Jan 2,13–17]

Obdářen moudrostí shůry, hlásal jsi slova života, obracel jsi zbloudilé ovce, káral veliké hříšníky, zaháněl demony bouře nemravnosti, upevňoval věřící ve zbožnosti. S žalmistou jsi pravil: „Ty jsi, Hospodine,

1. uč se pravdě, miluj	prav - du,
2. braň pravdu, až	do smr - ti!“
3. abychom pravdy každé-	mu přá - li.
4. a svědčil o ní svým životem a smrtí	věr - ně.
5. u Krista, který věčnou	prav - dou jest.

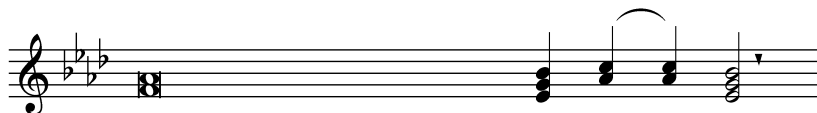
1. vytrhovati z radostné a rozhalené hrudi nepřá-	tel - ské ší - py,“
2. s nímž jsi chrabře bojoval	za Pra - vo - sla - ví.
3. abys zahanbil ty, kdož se odvažují kormid-	lo - vat s prav - dou.
4. všechny jsi k přijetí Pravo-	sla - ví na - bá - dal.
5. řka Kristu: „Ty víš, že pravdu tvou milo-	val jsem vel - mi!“
6. nyní posiluj naši odvahu dosvědčit pravdu	Pra - vo - sla - ví.

naději svo - ji sklá - dá na Ně - ho.

Kondak Janu Husovi

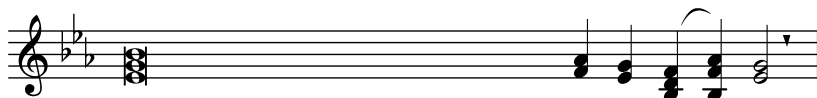
(6. hlas – stichirový)

1. „Hledej pravdu,	slyš prav - du,
2. mluv pravdu, drž	se prav - dy,
3. Učíš nás slovy svými, sv. Je-	ne z Hu - si
4. Jako pravý křesťan sis pravdu zamiloval	o - hni - vě
5. Aby náš bloudící	
národ zbaven byl klamu ďábla, se	při - mlou - vej

Kondak Jeronýmu Pražskému

5. hlas – stichirový

1. „Pohrdati nebezpečím, nepodlehnutí ohni, vstříc	ra - nám jí - ti,
2. tak heslo na tvém	čis - tém ští - tu zní
3. Duch Svatý ti daroval znalost	sti a vý - řeč - nost,
4. Hlásav: „Víra Rusů je	do - ko - na - lá,“
5. Pro církev pravoslavnou hořel	jsi na hra - ni - ci,
6. Po ukrutných mukách plamene byv přijat	na ne - be - sích,

Prokimen

Spravedli - vý veselí se bu - de v Hos - po - di - nu,

blízko, všechna přikázání tvá jsou pravda.“ Když se lstivý tyran snažil úlisností i výhružkami zviklat tvé přesvědčení, tehdy, Jene, chrabřý služebník pravdy, postavil ses celou duší na odpor nepřátelům spravedlnosti a zvolal: „Neodvolám!“ Daruj neoblomné stání v pravdě i nám, pravoslavnému dědictví svému. [Ž 119,15]

Stal ses oporou všech Čechů, kteří v srdci nosili památku na dávné slunné dědictví pravoslavných Soluňanů, jejich pěti slavných učedníků, českých knížat mučedníků, poustevníka pod skalou i sázavské lávry igumena. Mistře Jene, sloupe hledajících křesťanství pravé, tvým jménem je ozdobena mocná ratolest, která vypučela ze skrytých kořenů východního slovanského křesťanství v zemi naší a její nejkrásnější květy se otáčely za Kristem – Sluncem na Východ. Vypros světlo pravdy národu svému.

Jeronýme z Prahy, věrný příteli mistra Jana, udatný v jeho obraně! Znaje dobře první víru, kterou národ kdysi přijal z křesťanského Východu, odebral ses k ruským bratřím a s planoucí duší přijal jejich víru, církev i způsoby. V srdci dobro, na rtech lásku, plný naděje a odhodlání, přišel jsi do Kostnice na zlopověstný koncil, aby ses tam mezi dravými šelmami zastal svého druhu a bránil jeho starou pravdu, pro niž oba jste pak životy své položili. Tam jsi jako kdysi Štěpán před velehradou hájil vznešené ideály, tradice a víru svého národa. Svou čistou pravoslavnou duší jsi vydechl na tomtěž místě v žáru hranice rozdmýchané lotrovským koncilem. Mučedníku za Pravoslaví, vypros nám u Boha upevnění ve víře a milost velikou. [Skut 6,8– 7,60]

„Čechové pocházejí od Řeků,“ těmito slovy hlásal jsi, mistře Jeronýme, kořeny náboženské příslušnosti ná-

roda našeho. Podstoupil jsi námahu rozličných cest po světě, a když jsi na Západě nenalezl pravou církev ani původní učení křesťanské, vypravil ses k Božímu Hrobu prosit Vzkříšeného o znamení, a při tom našel jsi pravoslavnou Byzanc. U Rusů na Východě ses před zraky všech statečně odvrátil od latinské církve a jejich obřadů i kněží západních, aby ses poklonil průvodu pravoslavných křesťanů, uctil jejich ikony a duši i tělem se spojil s církví východní původní a neporušenou. To ti nikdy nezapomněli soudcové farizejští. Mučedníku za Pravoslaví, vypros nám u Boha pokoj a milost velikou.

Sláva... (5. hlas)

Boží zákon byl, svatý Jene, cílem života i námahy tvé. Víru, lásku, čisté mravy hlásal jsi jako zásady lidské, k nimž vedl jsi duše lidí, aby Krista poznaly. Hřímál jsi směle navzdory odpůrcům: „Blíže ke Kristu, k jeho svatým příkázáním.“ Jako ovečka vedená na porážku, pokořil ses před svými žalobci, prost pýchy žádaje poučení, jehož však nemohli dát. Neuhnul jsi tedy z přímé cesty ani nesestoupil z úzké stezky Božího Království, ale vydal ses katům a v plamenech s modlitbami jsi jméno Kristovo na rtech měl. Jsa pokřtěn vlastní krví, když dosvědčil jsi Pravdu Boží, mučedníku Jene z Husi, přimlouvej se za nás, abychom v zápase za pravdu obdrželi od Krista Boha blahodať a milost velikou.

I nyní...

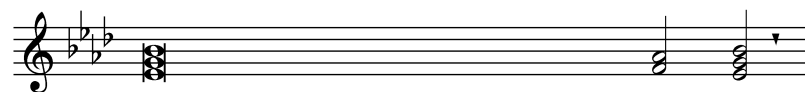
(Bohorodičen dle typikonu a vchod s kadidlem)

Paremije

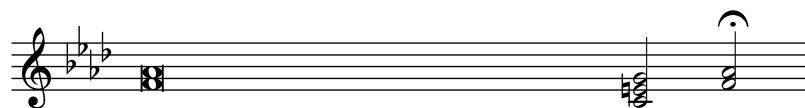
Žalmista: Z knihy Moudrosti Šalomounovy čtení.

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží a trápení se jich nedotkne. Očím nerozumných se zdá, že umřeli, a jejich odchod se

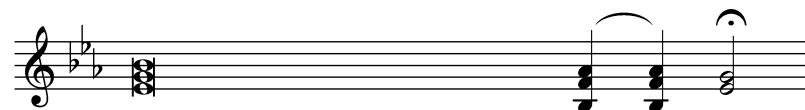
Po ukrutných mukách plamene byv přijat na nebesích, nyní posiluj naši odvahu dosvědčit pravdu Pravoslaví.

1.	zнову naro-	dil ses
2.	stal ses českým Předchůdcem duchovních hr-	di - nů.

1.	který hlásal: „Já jsem	prav - da.“
2.	abychom i my poznanou pravdu drželi, až	do smr - ti!

1.	vydal ses na cesty, nezaleknuv se	ná - ma - hy,
2.	které chráněno bylo v Byzanci a pěstováno	na Ru - si
3.	uvalil jsi na sebe zuřivý hněv na koncilu	la - tin - ském,
4.	a stal ses celopalnou obětí za Pravoslaví v	Če - chách.
5.	zazehni srdce naše sesláním blahodati	Bo - ží.

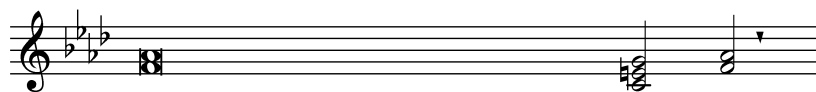
Pro církev pravoslavnou hořel jsi na hranici,
řka Kristu: „Ty víš, že pravdu tvou miloval jsem
velmi!“

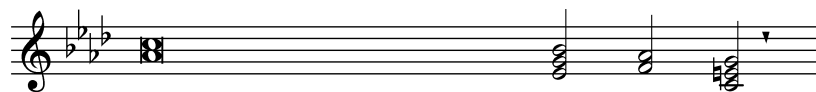
Příloha s notací

Tropar Janu Husovi

(6. hlas – troparový)

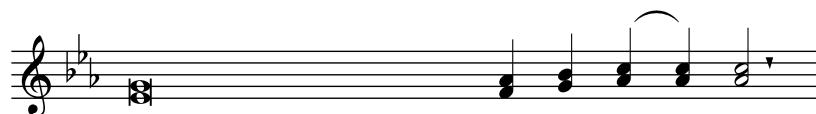
1. V plamenech hranice o-	hni - vé
2. S radostí jsi trpěl pro	prav - du,

1. pro věčný život	u Kris - ta,
2. Mučedníku Jene, upevni nás kolí-	sa - jí - cí,

Tropar Jeronýmu Pražskému

(1. hlas – troparový)

1. Podivuhodný Jero-	ný - me z Pra - hy,
2. abys našel ve světě	pra - vé křes - tan - ství,
3. Pro neohrožené hlásání východní víry	pra - vo - slav - né
4. kde se na tebe vrhli jako vlci	na be - rán - ka,
5. Zářivá pochodni naší pravo-	slav - né ví - ry,

pokládá za trest; když se odebrali od nás, *považuje se to za jejich zánik*; leč oni jsou v pokoji. Neboť i když přijmou před lidskýma očima utrpení, jejich naděje je naplněna nesmrtelností. I když byli poněkud ztrestáni, dojdou velikého dobrodiní, neboť Bůh je vyzkoušel a shledal, že jsou Ho hodni. Zkouší je jako zlato ve výhni a přijme je jako plody obětované. Zasvíti ve chvíli, kdy jsou požati, jako když rychle vzplane *obětovaný* snopek *obilný*. Budou soudit národy a vládnout nad lidmi, a Hospodin v nich bude kralovat na věky. Ti, kdo v Něho doufají, poznají pravdu, a přetrvávají ti, kdož jsou v lásce Jemu věrní. Neboť blahodať a milost jest v jeho svatých a navštívení v jeho vyvolených. [3,1–10; dle pravoslavného znění v Mineji]

Z knihy Moudrosti Šalomounovy čtení.

Spravedliví žijí navěky, v Hospodinu je odměna jejich a péče o ně u Nejvyššího. Proto přijmou království nádhery a z ruky Hospodinovy korunu krásy; proto ochrání je pravící svou a ramenem svým zaštití je. Vezme plnou zbroj svého rozhořlení a ozbrojí tvorstvo k odvetě proti nepřátelům. Oblékne se ve spravedlnost jako pancířem a jako přilbici nasadí si soud, jenž nehledí na osobnosti. Přijme nepřemožitelný štít – svatost a *důstojnost*. Naostří pak náhlý hněv do kopí a *přírodní* svět spolu s Ním bude bojovat proti nerozumným *lidem*. Půjdou přímo šípy blesků a jako z dobře ohnutého luku poletí z oblaků na cíle své. *Krupobití bude jako* palba kamenů, plná hněvu, a padnou *pod tím* města. Vzedme se *nevolí* proti nim mořská voda; proudy je pak zatopí prudce. Proti nim povstane duch mocný *jako silný vítr* a rozfouká je jako smršť. Nepravost zruší celou zemi. Zločinnost vyvrátí trůny mocných. Slyšte tedy, králové, a pochopte to! Poučte se, soudcové končin země! Slyšte, kdo ovládáte davy a pyšněte se nad plemy národů! Neboť vláda je vám dána od Hospodina a *vaše* moc od Nejvyššího! [6,16–7,3 / 5,15–6,3; pravoslavné znění z Mineje]

Z knihy Moudrosti Šalomounovy čtení.

Chválit spravedlivého přináší lidem radost. Jeho památka je přec nesmrtelná, je totiž známa Bohu i lidem; jeho duše je milá Pánu. Mužové, zamilujte si moudrost a zůstanete na živu! Žádejte ji a budete poučeni. Její začátek je láska a zachovávání Zákona. Važte si moudrosti, abyste na věky kralovali! Sdělím vám to a nebudu před vámi skrývat tajemství Boha. Vždyť on vyučuje moudrosti a je vůdcem moudrých a rozumí každé myšlence a počinu. Moudrost naučí všemu myšlení. V ní je přece duch poznání a svatosti, zář stále jsoucího světla a odraz Boží dobroty. Ona vytváří Boží přátele a proroky. Je krásnější než slunce a než všechny stvořené hvězdy, a třebaže přisouzena světlu, byla ještě dřív. Ta zbavuje nemocí ty, kdo jí slouží, a uvádí na cestu spravedlnosti. Dopřává jim, aby měli svatou mysl, chrání je od lovců a dává jim sílu k hrdinství, aby všichni pochopili, že mocnější než všechno je zbožnost. Zloba nikdy nepřemůže moudrost, která *naopak* na soudu usvědčí zlo, aby neuniklo. Smýšlejí nespravedlivě, kdo si řeknou: „Způsobíme násilí spravedlivému, nebudeme dbát jeho svatosti, ani se nezastydíme před šedinami vysokého stáří, neboť síla se nám stane zákonem. Chytneme spravedlivého, poněvadž je nám nepohodlný a staví se proti našim činům; haní nás, že jsme se odchýlili od Zákona a vyhrožuje nám trestem *shůry* za naše provinění. Káže nám, abychom poznali Boha, a sebe nazývá služebníkem Páně. Stal se nám usvědčením našich úmyslů, je nám zatěžko být jen na něj pohledět, protože jeho život není jako životy jiných a jeho cesty směřují jinam. Jsme mu pro smích a vyhýbá se našim cestám jako nečistotě, a smrt, kterou skončí spravedliví, prohlašuje za blaženou. Uvidíme tedy, jsou-li jeho slova pravdivá. Vyzkoušíme, zda to s ním dopadne podle jeho řečí. Posměchem a mukami ho ztrápíme, abychom poznali jeho mírnost a vyzkoušeli, zda nebude spílat. Odsoudíme ho k hanebné smrti, dostane se mu za jeho slova odplaty.“ Takto uvažovali, ale zmýlili se, neboť je zaslepila jejich zloba. Necháпали Božích tajemství a nepřipustili, že ty jsi jediný Bůh, který nad životem i nad smrtí vládne a který zachraňuje v době soužení a vysvobozuje od každého zla. Je slitovný

Proste s přesvatou Bohorodicí za osvětlení Čechů
i Moravanů
a za spásu svých pravoslavných dědiců.

(Nebo bohorodičen dle typikonu. Je-li litije, tak požehnání chlebů)

Na liturgii po troparech kondaky

Kondak sv. Janu z Husi (6. hlas – stichirová melodie)

„Hledej pravdu, slyš pravdu,
uč se pravdě, miluj pravdu,
mluv pravdu, drž se pravdy,
braň pravdu, až do smrti!“
Učíš nás slovy svými, sv. Jene z Husi,
abychom pravdy každému přáli.
Jako pravý křesťan sis pravdu zamiloval ohnivě
a svědčil o ní svým životem a smrtí věrně.
Aby náš bloudící národ zbaven byl klamu d'ábla,
se přimlouvej
u Krista, který věčnou pravdou jest.

Kondak sv. Jeronýmu Pražskému (5. hlas – stichirový)

„Pohrdati nebezpečím, nepodlehnutí ohni, vstříc
ranám jíti,
vytrhovati z radostné a rozhalené hrudi nepřátelské
šípky,“
tak heslo na tvém čistém štítu zní,
s nímž jsi chrabře bojoval za Pravoslaví.
Duch Svátý ti daroval znalosti a výřečnost,
abys zahanbil ty, kdož se odvažují kormidlovat
s pravdou.
Hlásav: „Víra Rusů je dokonalá,“
všechny jsi k přijetí Pravoslaví nabádal.

Tropary svatým Janu a Jeronýmovi

Na večerní po Otčenáši

Tropar sv. Janu (6. hlas — troparová melodie z Gorazdova sborníku)

V plamenech hranice ohnivé
znovu narodil ses
pro věčný život u Krista,
který hlásal: „Já jsem pravda.“
S radostí jsi trpěl pro pravdu,
stal ses českým Předchůdcem duchovních hrdinů.
Mučedníku Jene, upevni nás kolísající,
abychom i my poznanou pravdu drželi, až do smrti!

Sláva... (*Tropar sv. Jeronýmu — 1. hlas — troparový*)

Podivuhodný Jeronýme z Prahy,
vydal ses na cesty, nezaleknuv se námahy,
abys našel ve světě pravé křesťanství,
které chráněno bylo v Byzanci a pěstováno na Rusi.
Pro neohrožené hlásání východní víry pravoslavné
uvalil jsi na sebe zuřivý hněv na koncilu latinském,
kde se na tebe vrhli jako vlci na beránka,
a stal ses celopalnou obětí za Pravoslaví v Čechách.
Zářivá pochodni naší pravoslavné víry,
zažehni srdce naše sesláním blahodati Boží.

I nyní... (*4. hlas — troparový*)

Svatí mučedníci, Jene a Jeronýme,
vaše srdce hořela duchovním ohněm.
Planuly vaše duše láskou ke Kristu,
takže vstoupili jste s radostí i tělesně do plamenů.
Duším vašim plamen neuškodil leč očistil,
aby se podobaly přecistě Panně a Matce Boží.

a milostivý, dává svým svatým blahodať a svou paží staví se
na odpor pyšným. [2,10—23; dle pravoslavného znění v Mineji]

Na litiji

Ač ses mohl vyhnout trpkému kalichu hrozné smrti,
přece jsi zůstal v Kostnici, abys na hranici ohnivé usvěd-
čil nepravdu latiníků a dosvědčil svoje kázání za očistě-
ní církve a lásku k Pravdě Krista pravícího: „Poznáte
pravdu a pravda vás osvobodí.“ Žalář, okovy a smrt ne-
mohly spoutat tebe, který jsi byl svoboden trváním
v pravdě. Jene, učiteli a vůdce Čechů, nauč i nás této Bo-
hem dávané svobodě. [Jan 8,32]

Farizeové na concilu tázali se s Pilátem: „Co je to prav-
da?“ a pak tě odsoudili nespravedlivě, když zapomněli
na neúplatný soud Boží a „vyměnili Boží pravdu za lež“.
A tak ses odvolal ke Kristu, v nějž jsi věřil, že je to Vládce
a Hospodin, jehož „slovo jest pravda“. Získav v plameni
víru dokonalou, sjednotil ses plně s Pánem Ježíšem pro-
litím vlastní krve jako dávní mučedníci. Nyní se u Něho
směle přimlouváš, aby národ tvůj poznal pravdu církve
původní. [Jan 18,38] [Řím 1,25] [2Sam 7,28]

Mistře Jene, učedníku Janův, miláčka Páně a horlivé-
ho apoštola pravdy! Skrze evangelium Janovo, uslyšel
jsi Krista pravícího: „Každý, kdo je z pravdy, slyší můj
hlas.“ Získal jsi v ohni Ducha Svatého, který je „Duchem
pravdy“. Byl jsi tím „posvěcen Duchem a vírou v prav-
du“. Přes plameny spalující tvé tělo ses ubíral k Otci ne-
beskému, neboť jsi krácel skrze Božího Syna, „plného
blahodati a pravdy“, čili Ježíše Krista, který je „cesta,
pravda a život“. Provázej i nás po Kristově stezce prav-
dy, abychom život měli a hojně jej měli. [Jan 18,37] [1J 5,6]
[2Tes 2,13] [Jan 1,14] [Jan 14,6]

Vytrpěl jsi popravu v plamenech, Jeronýme, což ti učinili kvůli pravoslavné víře tvé a z nenávisti vůči církvi pravoslavné, k níž ses na Východě přivtěлил a před koncillem bludařským jsi ji neohroženě obhajoval. Odmítl jsi totiž pohanit víru Řeků a nezřekl ses Pravoslaví. Svými přímluvami, jako svatý mučedník za Pravoslaví, opatruj pravoslavné křesťany zdejší, neboť jsi ohnivý jejich zastánce.

Sláva...

Jene a Jeronýme, vy jste květy na českém stromu východní slovanské zbožnosti, který vyrostl z kořenů díla sv. Cyrila a Metoděje. Napájení jste byli mízou lásky Čechů k pravoslavnému dědictví otců a vydali jste ušlechtilé plody věrnosti pravdě, duchovního poznání, ctnosti a úctyhodné statečnosti. Majíce smělost před Kristem, v jehož pravdě jste pevně stáli, přimlouvejte se za duše naše.

I nyní...

(Bohorodičen dle typiku nebo ten uvedený na „I nyní“ po Otčenáši.)

Na stichovně

Nepřátelé Kristovy původní církve křičeli na tebe v Kostnici: „Odvolej!“ Ty jsi však, mistře Jene, raději snášel mučení, pomluvy a falešná nařčení i zradu některých rodáků, a život jsi pro Pravdu Páně obětoval na hranici ohnivě. Za to tě Pán ve své království přijal, svatý mučedníku, svědku pravdy, obdaroval věčnou blažeností, korunoval slávou, neboť jsi přítomným i budoucím zazářil jako tvrdý dýmánek pevnou vírou v Krista Pána, který pravil: „Já jsem pravda.“

Spravedlivý jako palma rozkvetete, vyrostete jako cedr libánský.

V plameni rozžehnutém nešlechtnými nepřáteli Pravdy Kristovy ses očistil, byl jsi jím jako zlato vyzkoušen a přetaven, aby ses nám stal zářivou korouhví, pod kterou putuje pravoslavný lid naší země za Světlem pravým a raduje se z pravoslavné víry Kristovy. Nepřítel jej nemůže zastavit, neboť „nikdo nic nezmůže proti pravdě, nýbrž jen ve jménu pravdy“. Mučedníku Jene, ukazuj svému národu cestu Pravdy, vyučuj nás „podle pravdy, která je v Ježíši“. [Efes 4,21] [2Kor 13,8]

Zasazení v domě Hospodinově, v nádvořích Boha našeho rozkvetou.

Jeronýme z města Prahy, od přítele Jana ses naučil, že „lépe jest zemřít, nežli špatně žít“. Proto nedbaje varování přátel, vypravil ses do Kostnice hájit jej. Zde jsi s tváří jako slunce zářící svědčil o východní víře pravoslavné. Kvůli tomu jsi upadl v nenávist běsnících tam vlků v rouše beránčím, kteří vztekle prolili pravoslavnou krev tvou. Za to se nyní raduješ v bílém rouchu pod trůnem Hospodinovým a vyprošuješ blahodatnou pomoc následovníkům svým.

Sláva... (4. hlas)

Abyste uhasili duchovní žízeň lidu a pozvedli víru Cyrila a Prokopa, postavili jste se, svatí mučedníci, jako pochodně na horách. Osvítili jste mysl Čechů, jejichž srdce dřímala v temnostech a úpěla ve sverpých spárech nepřítelů národa. Mistři svatí, Jene a Jeronýme, hromovým hlasem jste zvolali k našemu národu: „Povstaňte! Pravda vše přemáhá! Vzhůru ke Kristu, který slíbil pokoj a věčnou blaženost pro duše vaše!“

I nyní...

(Bohorodičen dle typikonu)